

תת"ע 7987/12/18 - מדינת ישראל נגד אמנון מלמד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7987-12-18 מדינת ישראל נ' מלמד

לפני כבוד השופטת שרית קריספין
המאשימה: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד פרידמן
נגד: אמנון מלמד
הנאשם:

פסק דין

ביום 10.2.19, הוריתי על זיכוי של הנאשם. להלן נימוקי הזיכוי:

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 24.7.18, הודעת תשלום קנס בגין אחיזה/שימוש בטלפון נייד (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: בשום אופן לא נכון, יש לי תצהיר של הנוסע שישב לידי. הטלפון הנייד שלי היה בתוך מתקן הקפה, סגור ומסוגר. לא אחזתי ולא דיברתי ולא נגעתי ולא ראיתי אותו אפילו. הוא היה בתוך מתקן הקפה עם שני המכסים. אני מבקש לזמן את העד גד לסרי ת.ז. 055664452 מרח' הבנאי 24, חולון, זו כנראה הכתובת שבה הוא עובד.

התיק נקבע לשמיעת ראיות ליום 10.2.19 ובמועד זה, התייצב עד תביעה אחד בלבד מבין שניים וכן, התייצבו הנאשם ועד הגנה, שזומן באמצעות בית המשפט, לאחר שהנאשם הפקיד עבורו שכר עדים.

נוכח האמור ומשהובהר לב"כ המאשימה, כי דחיית הדיון, על מנת שעד התביעה שני יתייצב, תהיה רק בכפוף לתשלום הוצאות לנאשם, ויתרה המאשימה על עדותו של העד השני.

מטעם המאשימה, העיד רס"מ מימון כהן, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העידו הנאשם ועד ההגנה, מר גד לסרי.

על פי גרסת המאשימה, ביום 24.7.18, בסמוך לשעה 07:58, נהג הנאשם ברכב בחולון, ברחוב הפלד, מכיוון מזרח לכיוון מערב ובהגיעו בסמוך לבנין מספר 8, נצפה על ידי עד התביעה, שעמד במקום לצורך אכיפה, כאשר הוא אוחז בידו הימנית טלפון נייד, כהה ומורידו מאוזמן ימין כלפי מטה. העד החל בנסיעה אחרי רכב הנאשם, שמר על קשר עין עמו ועצר את הרכב לאחר כברת דרך קצרה. העד הסביר לנאשם את מהות העבירה ורשם מפיו את הדברים הבאים:

עמוד 1

אני לא דיברתי. זה הוא שדיבר בטלפון".

הנאשם העיד להגנתו ועל פי גרסתו נהג במקום האמור, אך הטלפון הנייד שלו היה בתוך מתקן להנחת קפה והוא לא אחז בו ולא השתמש בו. לגרסתו, הנוסע לצדו, הוא שעשה שימוש בטלפון הנייד והעד שגה.

עד ההגנה, העיד דברים דומים ומסר, כי נסע לצדו של הנאשם, שהוא לקוח במוסך בו הוא עובד ובמהלך הנסיעה, אשתו התקשרה אליו, על מנת לברך אותו ליום הולדתו, שחל באותו יום. העד הציג בבית המשפט צילום של ההודעה המוקלטת מאשתו, מיום 24.7.18, שעה 07:56.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת בהליך פלילי, כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

המאשימה, כאמור, וויתרה על העדתו של עד תביעה נוסף ויש בכך משום פגיעה ממשית בהגנתו של הנאשם.

הנאשם עמד על גרסתו, ועדותו בבית המשפט, כמו גם עדותו של עד ההגנה, שנתמכה בצילום ההודעה הרלוונטית, עשו עלי רושם אמין ביותר.

בע"פ **4004/98 ורשבסקי נגד מדינת ישראל**, חזר כבוד הש' מודריק, על החלטתו בתיק קודם וקבע:

"... בוודאי שלא ניתן לומר שלעולם יש לראות את עדות השוטר כעדיפה... הוא עלול גם להטעות שלא במכוון. על כן צריכה הערכאה הדיונית לעמוד על המשמר ולפקח "שבע עיניים" על עדויות השוטרים, שמא נמצא בהן דבר, אפילו קטן יחסית, המעמיד בספק את הביטחון באמינותם. תהיה ההסתברות לקבלת עדות שוטר גבוהה ככל שתהיה, אין היא הסתברות מלאה והאפשרות שהשוטר טעה... לעולם קיימת".

נדמה כי העד נפל לכלל טעות במקרה שבפני ושגה לחשוב כי הנאשם מחזיק בטלפון הנייד, בעוד שהיה זה הנוסע לצדו.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ז אדר א' תשע"ט, 21 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח עותק לצדדים.